

altatódal

Az altatódal [líra](#) [2]i [műfaj](#) [3], a kisgyermek elaltatására szolgál, így eredetében az alkalmi líra megnyilvánulási formája. Ősi eredetű, és jellege szerint igen gyakori a népköltészetben, közel áll a varázsdalhoz és a [munkadal](#) [4]hoz. Leggyakrabban de nem kizárólag nők énekelik. Általában egyszerű a [dallam](#) [5]a és a [szöveg](#) [6]e is, [ritmus](#) [7]a pedig a ringatáshoz igazodik. A szájhagyományak köszönhetően a legtöbb altatódalnak sok szövegvariánsa van.

Megfigyelhető az is, hogy a nyelvünkben több alakban előforduló szavak közül ösztönösen a hosszabb formát használják - például lány helyett leányt, gyerek helyett gyermeket. (Egyik hangtani alapelvünk szerint az alakilag hosszabb szavak több érzelem kifejezésére alkalmasak.)

A magyar altatódalok, és altató mondókák honfoglalás előtti eredetűek. Legismertebb magyar műköltészeti példája József Attila Altatója. A verset -Tolcsvay László megzenésítésében- Halász Judit és Koncz Zsuzsa is énekelte.

-Sandra Therub, a torontói egyetem tanára a legkülönbözőbb kultúrák altatódalainak összevetésével megállapította, hogy minden különbözőségük ellenére alkalmasak ugyanarra a célra: a kisgyermek álomba szenderítésére. Szerinte "a zene nem emberi találmány, hanem az anya és az utód közötti kommunikáció egy ösztönös formája, amely azzal a céllal születhetett, hogy a két személy között emocionális kapcsolatot teremtsen".

-A kóros álmatlanságban szenvedő Keyserling gróf altatózenét rendelt Bachtól, amit egy zongorista esténként addig játszott, amíg a gróf el nem aludt.

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/altatodal>

Hivatkozások:

[1] <https://www.zenci.hu/sites/www.zenci.hu/files/kep/09/baby.jpg>

[2] <https://www.zenci.hu/szocikk/lira>

[3] <https://www.zenci.hu/szocikk/mufaj>

[4] <https://www.zenci.hu/szocikk/munkadal>

[5] <https://www.zenci.hu/szocikk/dallam>

[6] <https://www.zenci.hu/szocikk/szoveg>

[7] <https://www.zenci.hu/szocikk/ritmus>